

வாரமலர்

தினமுரசு

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

மாத

266

குறியச்சந்தியும் வசூலியும்
செம்மையும் வழவழும்

சென்றொயில்
புவிப் பாய்ச்சல்
மன்சூர் மீது
இழை
புகார்

சாகசம் செய்வது என்றால் கம்மாவா. சிரைத் துச்சமாகக் கருதும் தனிச்சல் முக்கியம். சிட்னியில் மிக உயரான சிட்னி டவரின் முன்பாக கம்பம் ஒன்றில் நின்று வித்தக்கள் பல செய்து பிரமப்பட்டுகிறார் ஒரு சாகச மன்னர். கம்பத்தின் உயரம் 35 மீட்டர். சாகச மன்னரின் வயது என்ன 'தெரியுமா? அதுதான் முக்கியம் 65. பெயர் கிளைவ் ஹாரிசன்.

திறமை, துணிச்சல், துடிப்பு கிருந்தால் என்றும் இளமைதான். புகுந்து விளையாடலாம்.

கந்தி கவுன்

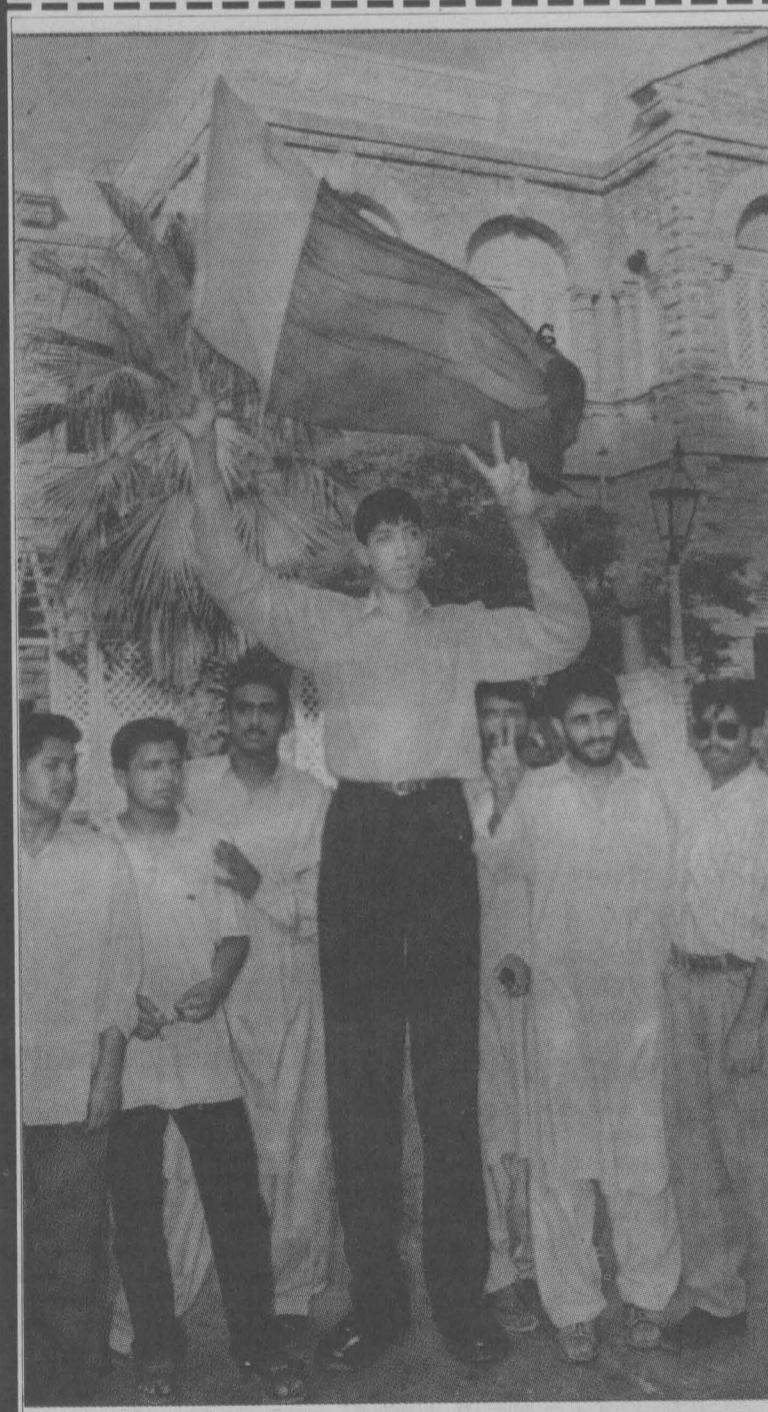
தீர்மானின் தலைவர்கள் பிள்ளைகள் பொதுமே மிலியன் நகரம். இங்கே மிகப்பெரிய, மிக நீளமான பல்பொருள் அங்காடி இருக்கிறது. சுலப பொருட்களையும் இங்கே பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு கூரையிலிருந்து தேவையான தெல்லாமல் விடைக்கும். ஆனால் அங்காடி முழுக்க நடந்தால் கால் தேய்ந்தெடும். நேரமும் ஒடியெடும். அதனால் அங்காடிக்குள்ளேயே மன்றாராயில் விட விடுள்ளனர். இந்த ரயிலில் பயணம் செய்தபடி தேவையான பொருட்களை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். வசதி எப்படி?

↑ கடவுள் வாழும் உயிரினங்களில் டொல்பின் மீன்களை சர்க்கல் வித்தை கருக்கு பயிற்றுவிப்பார். அவையும் வித்தை தெக்களை கற்றுக்கொண்டு வியப்பு பட்டியம்.

தற்போது கடலில் வாழும் பாலுவா
திகளான சீல் மீன்களையும் சர்க்கக்கஞ்சக்
பமிற்றுவிக் குரம்பித்துள்ளனர். பட்ட
தீல் சீல் மீனை கட்டியண்டத்திற்கு க்ரு
சர்க்கல் அழகி இரினா. ரசியாவிலிரு
நடந்த சர்க்கக்கலில் இக் காட்சி பதில்
செய்யப்பட்டது.

தகவல் பெட்டி

ஜெரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள மொத்தம் 7363 தினரயங்குகளில் 'கொட்டில்லா' என்றொரு தினரயப்படம் திரையிடப்பட்டது. ஏற்கனவே மிகப் பெரும் வகுக்கும் பெற்றுத் தந்தை 'ஜூபியர் பாக்', 'த் வளைஞர் வெல்ட்' ஆகிய ஹோலிவுட் படங்களிலிருந்து, மிக கூடுதலான வகுக்கும் ஸ்ட்ரிட்டர்புடன் போகிறது' என்ற எதிர்பார்ப்புடன் வெளியிடப்பட்ட இப்படம் 5 வாரங்களாகியும் மேற்கூறப்பட்ட இரு படங்கள் ஒன்றை வொன்றும் நிலை நாட்டிய சாதனையை எட்ட முடியில்லை. 'கொட்டில்லா' திமிங்கிலம் மற்றும் கொரில்லா ஆசியவற்றின் இரு ஜப்பானிய பெயர்களையும் ஒன்றிணைத்து உருவாக்கப்பட்ட பெயராகும்.

1954ம் ஆண்டுகளில் ஜப்பானிய தினரயப்படத் தயாரிடப்பாளர்கள் விஸித்திரமான பிரானிகளைக் கர்ப்பனை பண்டிகை உலகில் மிக உயர் மனிதனாக வாழ்ந்த முகமது ஆலம் சன்னா சம்பித்தில் மனமாகிவிட்டார். உயரம் 7 அடி 714. அவர் பாகிஸ்தானியர். அவரது மறைவின் பின்னர் இன்றைய உயர்ந்த மனிதா இவ்வதான். பெயர்: நாசர் அஃபீமெட் கும்ரோ. இவரும் பாகிஸ்தானியர்தான். அன்னாரின் உயரம் 7 அடி 7 அங்குவலம். கைமில் வைத்திருப்பது பாகிஸ்தான் தேசியக் கொடி.

କୁଟୁମ୍ବିତ୍ତକୁ ଯାକୁ

↑ ஆட்டுவித்தால் யாரோருவர் ஆடாதாரே கண்ணா? இந்தக் கட்டாத்தை ஆட்டுவித்தது, இங்கு வைக்கப்பட்ட

குண்டு. அமெரிக்காவில் உள்ள சான்ஸிரான்சிஸ்கோ நகரிலிருந்து மூன்று மாடிக் கட்டடத்தில் ஏற்பட்ட குண்டு வெடிப்பின் பின்னர் 'கிளிக்' செய்யப்பட்ட காட்சி இது. 17 பேர் படுகாயமடைந்தனர். அதிலே வசமாக உழியிழப்புக்கள் நேரவில்லை.

அந்த
விரமாண்டமாக
வயங்கிவரும்
புதுவெள்ளத்தில்
உலகம் இருக்கால்
ஆக்கியது
உண்மைதான்!

**
உயிர் பெற்றது
(கெமரு) சிற்பி
செதுக்கிய சிலை.
அதனாலோ:
இன்று
இடுகினிறது!

**
மிதகும்
வெங்காக்கத்தில்
கூட
பாகப்பிரிவிகள்
வர்க்கப்
போராட்டம்!

**
முழுகப்போவது
கப்பலா?
காதலா?
அனுமானிக்
முன்னே,
முழுகிப் போனது...
கப்பல் அல்ல...!

**
பனிப்பாறையைத்
தொட்ட
மிரமாண்டத்தை
விட

அந்த முதல்

முத்தம்
நெஞ்சைத்
தொட்டது.

**

ஆங்கிலக்

கனவகளிலேயே

உட்டோடு

உட்டு

உரசியதைவிட,

உள்ளத்தை

உரசிய உணர்ச்சிச்

சுதநால் கள்...

**

கிருவருள்

பிராணவாயுவதை

தியாகம்

செய்வதில்கூட

போட்டி!

**

மீன்டும்

ஓர்

க(த)ன்னிர்க்

காவியம்!

இனுவையூர்

உத்திரன்.

சுத்தியத்தை விழுங்கி
வொய் சிரிக்கும்
முவலகில்
அழிந்தும் அழியாமல்
செம்பிற் களிம்பாய்
நீ மட்டும் என்னில்
நிச்சயமாய் - நீஜமாய்
நிரம்பி சிருக்கின்றாயா

சுநகை உரமாக்கி
துளிதை வளர்யாகு போல,
கடந்த நினைவுகளால்
நிகழ்வையும் நுகர்கிறேன்!

மனித வேட்டை

வாடா நண்பா!
போவோம்
மனித வேட்டைக்கு...!

“ இரண்டு
துப்பாக்கிகளும்
நாடு குண்டுகளும்
ஏடுத்துக்கொள்!

“ ராவை மாவை
அனிந்து கொள்!
“ சுடு சுடு...
நால்வர் பொக்கு!

“ திதுதாள் போர்க்களம்!
அதோபார் எல்லாம் என்ன
வகுகிறார்கள்...!

“ சுட்டுந் தன்னு! மடிந்து சாகட்டும்!

“ வெள்ளுமிலுதூலு?

கசாப்புக்கு காத்துக் கீற்றும்
காப் நடையில் இலத்துக்கு
விடுதலை!

சிதறுவிலே தகதியாய்
நிற்கும்
கொடியோர் சமுகத்துக்கு
விடுதலை!

தெறுவிலே தவித்து
நிற்கும்
தெறுவாகிகளின் பசிகு
விடுதலை!

‘பார்களிலே குழந்து
நிற்கும்
‘ஞு’ மக்களின் வெறிக்கு
விடுதலை!

சினிமா ‘கிழுவில் நிற்கும்
சிருங்கார சீரிக்கரக்குக்கு
விடுதலை!

அகதியாய்க் கலங்கி நிற்கும்
அடித்தம்-தமிழுங்கு-
ஏபோது

விடுதலை?

தெரீன்- ஜோர்ட்- வடக்கை.

மீண்டும்:

கூப் நேரம்

(பூர்டாதி நாலாங்கால், உத்திர்டாதி, ரேவுதி)

ஞாயிறு- முயர்ச்சி தடை, மனக்கவலை.

திங்கள்- இசென மசிஸ்சி, கபகாரிய நன்மை.

செவ்வாய்- தொழில் நிற்குதி, உயர்ந்த நிலை.

புதன்- வெளிப்பட யையம், காரியானுகலம்.

வியாழன்- தொழில் நிற்கும், பணவரவு.

வெள்ளி- செலவு முகுதி, கடன்க்கை.

சனி- முயர்சி பாதித், மன மசிஸ்சி.

அதிஷ்டநாள்- நிங்கள், அதிஷ்ட இலக்கம்-7

கூப் நேரம்

(அச்சுவிளி, பாணி, கார்த்திகை முதற்கால்)

ஞாயிறு- மன மசிஸ்சி, ஆட்பர வாழ்வு.

திங்கள்- தொழில் உயர்ச்சி, அந்தியர் உதவி.

செவ்வாய்- வெளிப்பட யையம், கார்த்திகை நன்மை.

புதன்- வெளிப்பட யையம், மனக்கவக்கம்.

வியாழன்- பெரியோர் சகவாசம், காரியானுகலம்.

வெள்ளி- வெளிப்பட யையம், செலவு முகுதி.

சனி- வெளிப்பட யையம், செலவு முகுதி.

அதிஷ்டநாள்- நிங்கள், அதிஷ்ட இலக்கம்-7

மேடம்:

கூப் நேரம்

(காகிதப் புக்கள் கூட நிலவு

மிருமிக்க வைத்தது! குரியனாகக்

நிலவுகளாக கொட்டிடியதுண்டு-

நபாலகம் ரன் தெள்கும், தென்றல் புலாக

நீஞ்சுக்கும், தெறுவாது...

நெகும் ரன் ரென் மட்டக்களுப் புரிமுத்தும்.

வெள்ளி- வெளியோர் சகவாசம், காரியானுகலம், மனக்குறை நிற்கும்.

சனி- தொழில் நந்தம், பணச் செலவு.

அதிஷ்டநாள்- வியாழன், அதிஷ்ட இலக்கம்-4

இடபம்:

கூப் நேரம்

(காகிதப் புக்கள் கூட நிலவு

மிருமிக்க வைத்தது! குரியனாகக்

நிலவுகளாக கொட்டிடியதுண்டு-

நபாலகம் ரன் தெள்கும், தெறுவாது...

நீஞ்சுக்கும், தெறுவாது...

நெகும் ரன் ரென் மட்டக்களுப் புரிமுத்தும்.

வெள்ளி- வெளியோர் சகவாசம், காரியானுகலம், மனக்குறை நிற்கும்.

சனி- தொழில் நந்தம், பணச் செலவு.

அதிஷ்டநாள்- வியாழன், அதிஷ்ட இலக்கம்-4

மிது னம்:

கூப் நேரம்

(மிருக்கிடத்துப் பின்னரா, திருவாத்தூர், புனர்சூத்து முக்கால்)

ஞாயிறு- முயர்சி பலத்தி, உறவினர் உதவி.

திங்கள்- தொழில் நிற்கும், பணவரவு.

செவ்வாய்- அந்தியர் பகல், மனக்கவலை.

புதன்- மீன் முயர்சி, பணக்குப்படம்.

வியாழன்- பெரியோர் சகவாசம், காரியானுகலம், மனக்குறை நிற்கும்.

வெள்ளி- பலத்தி பெருந் பேரு.

சனி- பொரியர் உதவி, மனக்குறை நிற்கும்.

அதிஷ்டநாள்-செவ்வாய், அதிஷ்ட இலக்கம்-4

இந்த வாரம் உங்கள் பலன்

(19.07.1998 தொடக்கம் 25.07.1998 வரை)

சோதிட மாமனி

‘தில்லை’

நவக்கிரக சுஞ்சாம்

மகரம்:

கூப் நேரம்

(உத்தாத்துப் பின்முக்கால், திருவொண்மை, அவிட்டத்து முன்னரா)

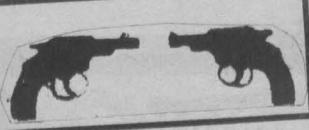
ஞாயிறு- பெரியோர் உதவி, மனக்கவலை.

திங்கள்- தொழில் நிற்கும், அந்தியர் உதவி.

செவ்வாய்- வெளிப்பட யையம், தொக்கம் பாதிப்பு.

புதன்- உறவினர் உதவி, மன மசிஸ்சி.

வியாழன்- மனக்குறை

என்ன வினாதான் அனுபவம் இது. தன்ன வண்டிக்குள் தனியிலுள் முகத்தை நூபகப்படுத்திக் கொள்ள முயன்றான். ஒரு செக்கண்டுதான் பார்த்திருப்பான். மிசை வைத்திருந்தானா என்ன கட்டுப்பாடுள்ள குழப்பம் என்று தெரிகிறது. நாங்கள் வெளிபரக் காத்திருக்கிறார்கள். வன்டி தீர்ந்து அருகில் தனி மிடத்தில் காத்திருந்திருக்கிறார்கள். கோழிக்குஞ்சை அழுக்குவது போல் அழுக் எங்கே எடுத்துச் செல்கிறார்கள்?

இரண்டு மூன்று சட் சட்டென்ற திருப்பங்களுக்குப் பின் வண்டி நின்றது. வெளிய டிரைவர் பக்கத்து கதவு தீர்ந்து மூடும் சப்தம் கேட்டது. அப்பறம் இடது பக்கத்து கதவு அப்படியே கேட்டது - மொனம்.

அப்பறம் பின் பக்கத்து கதவு திருக்கப்படும் சப்தம்.

அப்பறம் கில் காலடிகள் கேட்டது மொனமாக இருந்தது.

"கணேஷ் வெளில் வா!" என்ற குரல் கேட்க கணேஷ் கதவைத் தனியில் பார்த்தான். 9.10 "வசந்த் நான் இறங்க நேர் ஜாக்கிரதை. எந்த நிமிமை என்ன யாராவது தாக்கினாலும் நீ கொஞ்சம் தயங்கியே வா!"

கணேஷ் வெளியே வந்தான். கற்றும் முற்றும் பார்த்தான். ஒருவரும் இல்லை. தனியான் இடம். மேலே ஒற்றை பல்வு தொங்க அது ஒரு அகலமான ஹாங்கர் போல இருால! வண்டி உள்ளேயே வந்திருந்தது! எதிரே பெரிய தகரக்கதவு முடியிருந்தது. மேலே பார்த்தான் அல்லப்படான் நூற்றுக்கு நூற்றெழுப்பது அடி இருக்கும். மூலையில் களிப்ப பெட்டுகள். ஒரு கழியு. இடது பக்கம் ஒரு மரப்படி தெரிந்து மெஸ்ஸினன். போலிருந்து ஒரு அறைக்குச் சென்றது. அந்த அறை முழுவதும் கண்ணடி அமைக்கப்பட்டு உள்பக்கம் திரைகள் மறைந்திருந்தன.

"வசந்த் வெளியில் வா!"

வசந்த் கணேஷாடன் சேர்ந்து கொண்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். பெரிய செடி! "ஒருத்தரையும் காணமே!" என்றான்.

"ஹோலா ஒன் டே தரியு ஹியர்?" என்றான் கணேஷ்.

"மின்னாக வாங்க!" என்றது குரல். டெலிஃபோனில் கேட்ட அடே குரல். சுற்றியும் பார்த்தார்கள். ஒருவரும் இல்லை.

"என்ன பார்க்கந்தான்? நான் மேல் இருக்கேன்."

மேலே பார்த்தான். அந்தக் கண்ணாடி அறைதான் தெரிந்தது. கனமான திரைகள் உள்ளிருப்பவரை மறைத்தன.

அவர்கள் நடந்தார்கள்.

"அங்கேயே நில்லுங்க பேசலாம்.

இண்டர்காம் வசதி இருக்குது..." கணேஷ் ஓரத்தில் கவருடன் பொருத்தியிருந்த இண்டர்காம் சாதனத்தைப் பார்த்தான். ஷார்ப் என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருந்தது. அதில் ஒரு பட்டன் ஒன்று கொண்டு தெரிய வேண்டாமா? என்ன ஆதாரம்?"

கணேஷ் யோசித்தான்: என்னத்தைச் சொல்வது ஆதாரம்.. கொஞ்சம் தயங்கினாலும் என்னக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்பதை அறிந்து கொண்டு விடுவான்... அவள் என்ன சொன்னால் என்னிடம்? ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே. கம்மா ஒரு காகிதத்திலே வட்டங்களை எழுதிவிட்டு...

வட்டங்கள்! தீர்மானித்தான். "இதுபார் என்ன உண்ணால் பார்க்க முடியுமில்லே!

கண்ணாடி விழியாப் பார்க்கிற இல்லே?"

"ஆமாம்!"

"பாருா!"

நடுவே நின்று கொண்டு கை விரலால் காற்றில் அந்த வட்டங்களை வரைந்து காட்டி என்ன. தீவிளின் வட்டங்கள்.

"புரியுதா? புரியுதா? எனக்கு எல்லாம் தெரியும். எல்லாம் சொல்லிடா!"

சற்று நேரம் மொனமாக இருந்தது.

கணேஷ் வந்த தைப் பார்த்தான். அவன் புண்ணகைத் தான். 'சிரிக்காடே' என்று சைகை செய்தான்.

அங்கே அந்த வட்டங்கள்

ஒரு பரப்பை ஏற்படுத்தி மிருக்க வேண்டும். இண்டர்காமை அணைக்காமல் அவர்கள் பேசியது கொஞ்சம் கேட்டது.

ஒரு புதிய குரல், "அய்யா இவன் அபாயமானவன். விழியும் தெரின்கூத்து இவனுக்கு. தீர்த்துக் கட்ட..." 'பட்ட'

இண்டர்காம் அதற்குள் அணைக்கப்பட்டுவிட்டது.

கணேஷ் சன்னமாக, "வசந்த் டெஞ்சர். கொஞ்சம் சக்தம் பார்த்துக்கீட்டிட்டு! தீமானு பாஞ்சாலும் பாய்வாங்க."

மறுபடி குரல் கேட்டது!

"உனகு எவ்வளவு வேணும்?"

"என்ன?"

"நூட்டு... பணம்?"

"அதுக்கு முன்னால் ஒன்னு சொல்ல வேண்டும்."

"என்ன?"

"என்ன பொவிஸ் கட்சி இல்லையே!

தனி ஆனு!"

"உன்னோட தொடர்பு கொள்ளுத்தகு?"

"பொவிஸ்கிட்ட சொல்லவையா?"

"எல்லை."

"ஏன்?"

"நான் பொவிஸ் கட்சி இல்லையே!

தனி ஆனு!"

"உன்னுக்கு அவன் என்ன சொன்னா?"

"எவ்வளத்தையும்."

வசந்த் திரும்பி அந்த வண்டியின் நம்பரைப் பார்த்தான்.

"வண்டி நம்பரை நோட்டி பண்ணிக்கீட்டு பிரயோசனமில்லை. அது பொய் நம்பர். அது யார்தனு விசாரிச்சா ஒரு பொவிஸ் இலாகாவடைய வண்டி நம்பராக இருக்கும். என்ன?"

"அந்தப் பொண்ணைக்கு என்ன ஆச்க?"

குரலில் இப்போது சிரிப்பு.

"பாதையில் சரியா நடக்கலை. லிப்பதுக்கு உள்ளாரிட்டா! கடைசி சமயத்தில் பயந்துக்கீலு உங்கிட்ட உபதேசம் கேக்க வந்திருக்கா, செத்தா! நீ என் உபதேசம் கொடுத்தே?"

"சாய்காலம் வரச் சொன்னேன். அவன் வளவுதான்."

என்ன பார்க்கந்தான்?"

அதுக்கு உண்கூலம் திருநிலையாகி மில் பணியாற்றினார்.

நெரமை-அவர் உடன் பிறப்பு.

நீண்டகாலம் ஒரு கம்பலில் தண்டையாக இருந்ததன் இரகையும் இதுவே.

1956ம் ஆண்டு-

மகாலட்சுமி என்ற கம்பலில் தண்டையாக வாக்கப் பொறுப்பேற்றார்.

அரேபியாவுக்குக் கம்பலோட்டியவர் சிவகப்பிரமணியிம் தண்டையல்!

மலபாருக்குக் கம்பலைக் கொள்ள தேவையில்லை சொல்ல.

தெவையில்லை சொல்ல.

பதினைந்து ஆண்கூலம் திருநிலையாகி மில் பணியாற்றினார்.

நெரமை-அவர் உடன் பிறப்பு.

நீண்டகாலம் ஒரு கம்பலில் தண்டையாக இருந்துகூட்டு ஏதநலுக்கு எத்தனை நாள், எங்களுக்கு ஏதாவது ஆச்சன்னா, நாங்க திரும்ப பத்திரமா போய்ச் சேர வேண்டா- ஒரு ஆண்கிட்ட ஒரு கடுதாசி எழுதி அதை நாளைக்கு பொவிஸ் கிட்ட ஒப்படைக் கருப்பாடு பண்ணிட்டுத்தான் வந்திருக்கேன்!"

பதினைந்து ஆண்கூலம் திருநிலையாகி மில் பணியாற்றினார்.

நெரமை-அவர் உடன் பிறப்பு.

நீண்டகாலம் ஒரு கம்பலில் தண்டையாக இருந்துகூட்டு ஏதநலுக்கு எத்தனை நாள், எங்களுக்கு ஏதாவது ஆச்சன்னா, நாங்க திரும்ப பத்திரமா போய்ச் சேர வேண்டா- ஒரு ஆண்கிட்ட ஒரு கடுதாசி எழுதி அதை நாளைக்கு பொவிஸ் கிட்ட ஒப்படைக் கருப்பாடு பண்ணிட்டுத்தான் வந்திருக்கேன்!"

பதினைந்து ஆண்கூலம் திருநிலையாகி மில் பணியாற்றினார்.

நெரமை-அவர் உடன் பிறப்பு.

நீண்டகாலம் ஒரு கம்பலில் தண்டையாக இருந்துகூட்டு ஏதநலுக்கு எத்தனை நாள், எங்களுக்கு ஏதாவது ஆச்சன்னா, நாங்க திரும்ப பத்திரமா போய்ச் சேர வேண்டா- ஒரு ஆண்கிட்ட ஒரு கடுதாசி எழுதி அதை நாளைக்கு பொவிஸ் கிட்ட ஒப்படைக் கருப்பாடு பண்ண

முத்தம் கொடேன்'
என்று கிருஷ்ணகாந்த்
சொன்னதைக் கேட்டு
தன் உடம்பின் நரம்பு
மண்டலத்தில் சில
விநாடிகள் அதிர்ந்து போனாள் நிலா.
இதயம் ஒரு மத்தளமாய் உருவெடுத்து
தனி ஆவர்த்தனக் கச்சேரி ஒன்றை
ஆரம்பிக்க நெற்றியில் முத்து முத்தாய்
வியரவை.

கிருஷ்ணகாந்த் கேட்டான்,
“என் பேச்சையே காணோம்?”
“இது அதிகம்...”
“எது...?”
“இப்படியெல்லாம் பேசறது...”
“ஸாரி! வெரி ஸாரி! நான் கொஞ்சம்
உணர்ச்சி வசப்பட்டுடேன்... ரிலீவரை
வெச்கட்டு ஒரு ஜன் தொப்புக்கரணம்
போட்டுமா...?”
“அதெல்லாம் வேண்டாம்...”
“என்மேல் கோபம் இல்லையே...?”
“இல்லை...”
“நான் கொஞ்சம் வெளிப்படையான
ஆசாமி எதையுமே பட்டவர்த்தனமா
பேசவேன்...”
“நானும் அதே...”
“சரி... இப்போ ஒரு முக்கியமான
கள்வி.”
“என்ன...?”

என்னோட ஃபோட்டஸ் என்கு வெச்ச
பேர் என்ன தெரியுமா?”
“என்...?”
“ரெட்ட மன்னை...”
“எதுக்காக அந்தப் பேர்...?”
“எனக்கு தலை கொஞ்சம் ஓவர் சைஸ்.
ரெண்டு காதுல் இடது காது கொஞ்சம்
சின்னது...”
“சரி...”

“எதுக்கும் நீங்களும் என்னோட ஃபோட்
போவைப் பார்த்துறது நல்லது... இல்
லேன்னா பின்னாடி இருநியைத் தின்ன
எதுவோ மாதிரி ஆயிடுவிங்க...”
“பரவாயில்லை! இங்கி எனக்குப் பிடிக்
கும். அது ஹெல்த்துக்கு ரொம்பவும் நல்லது.”
“அப்பால்னா நீங்க என்னோட ஃபோட்
போவைப் பாக்கப் போற்றில்லை...?”

“இல்லை. நீ கண்டப்பட்டா
என்னோட ஃபோட்டோவைப் பார்த்துக்
கலாம்...”

“ஸாரி ஜெண்டில்மேன்! கல்யாண
நாளன்னிக்கு மனமேடைமில்தான் உங்க

தீரும்பினாள். அப்பா சிவராஜனும் அம்மா
பாக்கமும் அறைக் கதவருகே நின்றிருந்
தார்கள்.

சிவராஜன் கேட்டார்.

“மாப்பிள்ளை என்மூமா சொல்லாரா?”
“தினசரி ராத்திரி இதே நேரத்துக்கு
என்கட அவர் ஃபோன்ஸ் பேசனுமாம்...”

“அந்த ஒரு வரியைச் சொல்லத்காகவா

மாப்பிள்ளை இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்
கிட்டார்...?”

“போங்கப்பா...” நிலா ஒரு வெட்கப்
பார்வையோடு தன்னுடைய அறைக்குப்
போய்விட பாக்கம் கணவனை ஏற்றாள்.

“என்னங்க...?”

“ம்...”

“இது கொஞ்சம் கூட சரியில்லைங்க...”

“எது...?”

“கல்யாணத்துக்கு முந்தியே மாப்பிள்ளை
இப்படி டெலிப்போன்ஸ் மனிக்கண்க்கா
பேசறது...”

“பேசிட்டு போகட்டுமே.. அதனால்

மட்டு மரியாதை வேண்டாம்...?”
“ஏய் பாக்கம்... இது கிருபத்தேஹாவது
வருஷம் இல்லை... இதையெல்லாம் நாம
காணாத மாதிரி போய்தனும்...”

“எனக்கென்னவோ இதெல்லாம் சரியாப்
பாடலை. பின்னாடி ஏதாவது பிரச்சனை
வந்தட்டா கையைப் பிசைஞ்சுட்டு நிக்கப்
போரது நாமான். மாப்பிள்ளை லீட்டுக்
காராவுக்கு இல்லை...”

“ஒரு பிரச்சனையும் வராது. மனசைப்
போட்டு அலட்டிக்காம் போய்யபடு...”

“நான் கொல்றதை கொல்விட்டேன்.
அப்பறும் உங்க இஷ்டம்...” புலம்பிக்
கொண்டே போகும் மனவினை ஒரு
அலட்சியைப் பார்த்த சிவராஜன்
மறுபடியும் டிவிகு வந்து பிபி.சிக்கு உயிர்
கொடுத்தார்.

ஐப்பானில் இலங்சம் வாய்கிய ஒரு
மந்திரியின் சப்பாத்தி மாவு முகத்தை
க்ளோஸ்பிள் காட்டியது
ஒனிடோ தீரை.

தீடு தீடு

விடிகாலை ஐந்து
மனிக்கு அலாரம் காது
கணை இம்சைப்படுத்தாத
டெலி பவில் அலறி
போக்குக்குன் இந்த
நிலாவை எழுப்ப அவன்
அழகாப் சோம்பல்
முறித் துக்க காண்டே
எழுந்து டட்கார்த்தாள்.
தலையில் குட்டு வாங்
கிக்கொண்ட டெம்பில்
வாயைச் சாத் திக்
கொள்ள நிலா கட்டிலில்
இறங்கி ஜன்னலுக்கு வந்தான்.

விழக்குத் திசை
அந்த வைகறை இருட்டில்
வோய் இல்லை நிலா...”

“நிலா...”
“ம்...”

“என் பேச்சையே காணோம்.”

நெவு 04

‘இந்தேரத்துக்கு யார்?’
யோசித்தபடியே போய் எடுத்தாள்.
“நெலோ...”

“ஞ்சாரிங் நிலா...” ஆன்குரல்.

“யாரு...?”

“பார்த்தாயா...? மறந்துட்டியே...?”

நலாவுக்கு உடனே குரல் சட்டென்று

பிடிப்பட்டது.

கிருஷ்ணகாந்த்.

“எனங்க...இது...ராத்திரிதானே
போன் பணங்கிக்க? மறுபடியும் எதுக்
காக போன்...?”

“இப்போ...மெட்ராவில் விடியற்
காலை அஞ்சேகால் மனிதானே...?”

“ஆமா...”

“இங்கே இப்போ சாயந்தர நேரம்.

நீ மும் அஞ்சு மனிக்கெலாம் எழுந்து வீட்டுக்காரியங்களைப் பார்க்க

ஆரம்பிச்சுடுவேன்னு என்னோடு அம்மா
சென்னாங்க. அதான் ஃபோன் பண

ஞீப் பார்த்தேன்.”

“இது தேவையா...? ஒரு ஓவர்சீஸ்
கால் பணம் எவ்வளவு செலவாகும்
தெரியுமா...?”

“லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகட்
டூமே! இப்ப என்ன? மனக்கு நினைக்கிற
சந்தோஷம்தானே முக்கியம்...!”

“நேத்து இராத்திரி பேசினது
போதாதா...?”

“என்னவோ தெரியலை நிலா.
உங்கிட்ட பேசிட்டே இருக்கணும் போவி
ருக்கு...”

“இது என் புது ஜூஸ்...?”

“இது ஜூஸ் இல்ல நிலா. ஆக்மார்த்
தமா நான் சொல்ற வார்த்தை. நேத்து
தெரித்தான் முதல் முதலா உண்ணோட
குரைக்க கேட்டேன். அந்தக் குரல்
இன்னமும் சிதார் சம்பிள்ளை ஒட்டிக்கீட்டு
இருக்கிற நாதம் மாதிரி என்னோடு
நரம்புகளில் ஒட்டிக்கீட்டு இருக்கு...”

“....”

“நிலா...”

“ம்...”

“என் பேச்சையே காணோம்.”

**கிராம் சக்கரவாந்தி
ராஞ்ஜஸ்குமார்**

“என்கு என்ன பேசறதுன்னே தெரியும். நிங்க ரொம்பவும் எமோவாலாமிட்டுக்கீடு...”

“நிலா...”

“ம்...”

“நீ என்கு வேணும்...”

“அதுதான் கல்யாணம் நிச்சயமா
யிருக்கே...! கல்யாணத்துக்கு இன்னும்
சரியா...?”

“இல்ல நிலா...! என்குப் பயமா

யிருக்கு...”

“என்ன பயம்...?”

“நீ என்குக் கிடைக்க மாட்டேங்கிறே

பயம்...”

“என் பேதல் இது...?”

“நிலா...! உன்கு கடவுள் நம்பிக்கை

இருக்கா?”

“நிறைய...”

“அப்பான் கடவுளை வேண்
டிக்க...! நான் இப்ப சொல்லப் போற
விஷயத்தை நீயார் கிட்டேயும் சொல்லக்
கூடாது...”

நிலா ரிலீவரை குழப்பமாய் பார்த்தால்

அஞ்சுத்துவாரமும் நிறுத்தியது.

06

கருணாநிதித்துக் காசாபம் வரும்.

ஓருநாள் அவர், புதிதாக
வெளியாகி இருந்த தனது
இரண்டு புதுதங்களை எடுத்து.

அவன் முன்னால் போட்டு “இதையெல்லாம்
படியாகி இருந்தான்.

சிறு புதுத்துவதை விருத்தி செய்யான்.

நூல்ல பண்பாடு உள்ள கதை அது!</

அ

வர் அந்த ஊரில் பெரும்

தன்காரர்; தர்மசிந்

தன்யாரர் என்று

பேசிக்கொண்டனர்.

யாருக்கு என்ன விதமான உதவி

தேவைப்படினும் அவரிடம் தயங்காமல்

போய் நிற்கலாம்.

துளைஞர்

கௌசல்யா

ஏத்தனை எத்தனையோ ஏழைகள்... வேலை இல்லாமல் திண்டாடுபவர்கள்... பசி பட்டினியுடன் கிடப்பவர்கள்... அடுப்பில் உலையை ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு கணவன் அந்த வள்ளுடம் பாரும் வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்கு என்று நம்பும் நம்பிக்கை கீதுவரை பொய்த்தலில்லை.

ஜியா, என்ன தொழில் செய்கிறார்... எப்படி பணம் கொட்டுகிறது... இதுபற்றியெல்லாம் யாரும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை.

கோமில் புனருத்தாரனாமா, பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு இவைசுப் புத்தகங்கள் வழங்க நிதியா, சீரடை வாஸ்கிக்கொடுக்க பணமா, ஏழை எல்லாவர்கள் வீட்டுக் கணவனங்களா, காது குத்தலாமெல் பயிற்பட்டிக் கீதுவரை கீழ்க்கண்டும்!

ஊர் முழுக்க அன்னாரின் புகம் பாடக் கேட்டு, ஒருமுறை தயங்கித் தயங்கியே, நான் அவரைப் பார்க்கப் போவதென முடிவு செய்தேன். என் குடும்பச் சூழல் அப்படி.

தன் முதலாம் பார்த்து, இரிசித்து, ரூசித்த எதை யும் மறக்க முடிவு தில்லை.

மழை பெய்து ஓய்ந்த ஓர் ஜூப்பி மாத காலையில் தன்னீர் கமந்து வந்த அவளை...

ஆடி அசைந்து வந்த அந்தத் தேவதையை...

அறிமுகப்படுத்தி வைத்து இரவெல்லாம் கனவார்... கனவெல்லாம் இரவாக அல்லல் பட வைத்த உன்னை எப்படி மறக்க முடியும்?

என் தமிழ் 'தத்தக்க பித்தக்க' என

அன்புள்ள முதல் காதலுக்கு

நடக்க ஆரம்பித்ததை... அத்தை வீட்டிலிருந்து எடுத்து வந்து, வீட்டின் கொல்லையில் நட்டு... தினம் தினம் தன்னீர் ஊற்றி எப்போது பூ பூக்கும் என் ஆவலோடு எதிர் பார்த்து ஓர் அதிகாலையில் அது பூத்துத் தந்த முதல் பூ.

சைக்கிள் ஒட்ட கற்றுக் கொள்ளும் ஆவலில் முடியில் அடிப்பட்டு முதல் முதலாம் ஏற்பட்ட காயத்தின் வலி..

'சொக்கப் பணை' கொளுத்த ஊர்ச் சிறுவர்களோடு விளையாடியே கழித்த முழுவுடுவு...

சுதோதேங்காய் கூட்டு அதை உடைத்துப் பகிர்ந்து கொண்டு ருசித்த இனிப்பின் கவை.

பக்கத்து ஊரில் 'இராமநாடகம்' கூத்து பார்க்கப்பாரா ஒரு காத்தியும் பார்க்காமல் தாங்கிப்போன அனுபவம்...

ஏந்த முதலாவதைத்தான் மறக்க முடிவிற்கு!

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் உன்னை...

ஒர் ஆணை ஆணாகவும் உனர் வைத்து

என் குறைகளைக் கேட்டார்.
உடனே தன் உதவியாளரைக் கூப்பிட்டு
என்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யச்
சொன்னார். புலவரித்துப் போய்ந்து என்கு.
அவர் நீழும் வாழவேண்டுமென்று
கடவுளை வேண்டிக் கொண்டேன்.
ஊர் திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில்

இன்று அப்பாவின் நான்காம் ஆண்டு
நினைவு நான்.
அப்பாவின் நினைவுகளை சேமித்து வைத்
திருக்கும் அடையாளமாக, அவரது மூன்று
சட்டைகள் இன்னும் சலவையின் மடிப்பு
கலையாது பெட்டிக்குள் இருக்கின்றன்...
அவரது நினைவு நாளன்றுதான் அவை
வெளியில் வரும். அப்பாவின் படத்திற்கு
முன்பாக அதனை வைத்துப் படன்டேன்.
அம்மா அந்தகாலையில் எழுதுதே குதித்து
முடித்துவிடுவாள்.

வளித்தில் எப்படிக் கேட்பது? எனக்குள்
ஏனோ தெரியுமில்லை.

ஆனால், இந்த முறை கேட்டுவிடும்
முடிவோடுதான் இருக்கிறேன்.

வெள்ளைநிரச சட்டையை தவிர்த்து
மீதம் இரண்டு சட்டைகளையும் வாங்கிவிட
வேண்டும்.

உறுதியாய் தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.
அம்மா அந்தகாலையில் எழுந்தே குதித்து
முடித்துவிடுவாள்.

வகையும்...

அம்மா கண்களை முடி கைகூப்பி
நிற்கிறான். முடிய இமைகளின் ஓரத்தில்
கண்ணீர் தெரிகிறது.

சட்டைகள் மீதான கவனத்தில் இருக்கும்
எனக்குள் ஏனோ பயம் கவுக்கிறது.

'கேட்பதா வேண்டாமா?' என்ற தர்க்க
கத்தை நானே நடத்திக் கொள்கிறேன்.

அம்மா இன்னும் சன்னைத் திறக்க
வில்லை. இன்னும் முடிய நிலையில், கூப்பிய
கைகளையும் எடுக்காமல் நிற்கிறான்.

இப்பொழுது கண்ணீர் துவிகள்
வழிந்து முகத்தில் கோடு கிழக்கிறது.
ஒரு மொளை வெடித்து அழகை
விசம்பலாய் வெளிப்படுகிறது.

நான் திடுக்கிட்டுப் பார்க்கிறேன்.
பயம் முன்னைவிட வலுக்கிறது.
அவளைத் தேற்ற முடியாது.
அவளாகவே அழுது ஒழுந்துவிடுவாள்.

அப்பரவின் சட்டை

வியநிர
யா

அப்பாவின் படத்திற்கு முன் விளக்கை
ஏற்ற பத்தில் கொளுத்த வைத்ததாள்.

காலையில் எதுவும் சாப்பிடாமல் விரதம்
இருப்பாள்..

முறல் நாள் இரவே பெரிய பூ மாலை
வாங்கி வந்து விடுவாள்.

அதனை நான்தான் குதித்து முடித்து
வந்து அப்பாவன் படத்தில் சாத்த வேண
நேரா என்றோ பயம் எனக்கு.

நான்காண்டுகள் ஆயியும், அப்பாவை
இழந்துவிட்டு துக்கத்திலிருந்து அம்மா,
இன்னும் முழுமையாக மீண்டு விடவில்லை.

நான் மாதந்தோறும் சம்பளக் கவறை
நீட்டும் பொழுதெல்லாம், முந்தாண்யால்
கண்களை துடைத்துக் கொண்டுதான் வாங்கு
வாளன்.

அவன் அர்த்தம் 'இதனை வாங்க
அப்பா இல்லையே?' எனின்ற ஆதங்கம்
தான். இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் அப்பாவை
இனைத்துப் பார்க்கும் ஆற்றாமை அவளுக்கு
குன்ற நிலைத்துவிட்டது.

எப்பொழுதும் சோகம் படித்த கண்களில் ஒருவித ஏக்கம் கலந்திருக்கும். தன்
துணையை திருப்பிசீலன்தான் இந்துவிட்ட பறவையை
போன்று சோர்ந்தே இருப்பாள்.

வார்த்தைகளில்கூட மென்மையும் துக்கம்
முதலே இருக்கும். இப்படிப்பட்ட
மான்மூர்க்க அவளுக்கீடு அம்மா கண்களுக்கு குலுங்கி குலுங்கி அழுகிறான்.

நானும் அழுதுவிட்டேன்.

வழக்கமாய் முன்று சட்டைகளை
பத்திரமாய் பெட்டிக்குன் நான்தான்
கொண்டுபோய் வைத்துப் பூட்டினேன்.

அவன் அம்மாவிற்கு இன்னும் வேண்டும்!
●●●

மதியப் பொழுது...
படையல் போடப்பட்டுவிட்டது.

சாம்பிரானி புகையும்...
குடமும்...

ஆவி பறக்கும் சோரும்...சாப்பாட்டு

●●●

‘ஓசே, நன்பா இவன்?’
மனசு முனிக்க கொண்டிருந்து. பூரணி
என்னை அவழுத்திருக்க வேண்டும். என்
கவனத்தில் வரவில்லை என்றும் உலக்கி
மிருக்கிறான்.

“என் ஆசுக உங்களுக்கு சாயங்காலம்
ஆயிலைவிட்டு வந்தலேவந்து பேயறைஞ்ச
மாதிரி இருக்கிறீர். இப்பகுட சாப்பாட்டுல்
கவனம் இல்லாமல் போட்டு உணையிருக்க.”

“என் ஆசுக உங்களுக்கு சாயங்காலம்
ஆயிலைவிட்டு வந்தலேவந்து பேயறைஞ்ச
மாதிரி இருக்கிறீர். இப்பகுட சாப்பாட்டுல்
கவனம் இல்லாமல் போட்டு உணையிருக்க.”

“என் ஆசுக உங்களுக்கு சாயங்காலம்
ஆயிலைவிட்டு வந்தலேவந்து பேயறைஞ்ச
மாதிரி இருக்கிறீர். இப்பகுட சாப்பாட்டுல்
கவனம் இல்லாமல் போட்டு உணையிருக்க.”

“என் ஆசுக உங்களுக்கு சாயங்காலம்
ஆயிலைவிட்டு வந்தல

